Το Τρίστιγμο και η λογική συνέπεια

Από τα πρώτα πράγματα που ο νεομύητος Μαθ.·. διδάσκεται στα Τεκτ.·. φροντιστήρια είναι η χρήση του συμβόλου του .·. (τρίστιγμου) ως συντομογραφία κατά την Τεκτ.·. γραπτή επικοινωνία. Συντομογραφία που αντανακλαστικά υποβάλλει το νου του Τεκτ.·. αναγνώστη να συμπεράνει την λέξη αλλά και την έννοια που κρυπτογραφείται με αυτό τον τρόπο στο κείμενο.

Κάθε σύμβολο παρουσιάζεται με τριπλή διάσταση, μια ορατή που την βλέπουμε σαν εικόνα απτή, μια σημαινόμενη – αλληγορική έννοια που εμείς υποκειμενικά - ο κάθε ένας- προσδίδουμε σε αυτό, ή κατά συλλογική σύμβαση αποδεχόμαστε ότι έχει, και τέλος το συναισθηματικό φορτίο που το σύμβολο μας προσδίδει.

Οι τρεις στιγμές-τελείες σαν σύμβολο, παρ' ότι συναντάται τους τρεις τουλάχιστον τελευταίους αιώνες του ανθρώπινου πολιτισμού δεν είναι τόσο σύγχρονο. Ενδεικτικά αξίζει να αναφερθεί –ίσως η παλαιότερη καταγραφή - η χρήση του ως ιερογλυφικό σύμβολο στην Αρχαία Αίγυπτο που σήμαινε τόσο τον σπόρο αλλά και τον κόκκο της άμμου . Η ταυτόχρονη αυτή σημασία συνεκδοχικά υπέβαλλε στον ακόλουθο συλλογισμό:

- ο κόκκος της άμμου είναι εκεί που ξεκινά η έρημος, η αρχή της
- ο σπόρος είναι η αρχή του φυτού

συνεπώς ορίζει το σημείο από το οποίο κάτι ξεκινά ... η αρχή είναι εδώ!

Η χρήση των τριών στιγμών και ειδικά με την διάταξη ενός ισόπλευρου τριγώνου στο σύγχρονο κόσμο μας έχει ως αφετηρία τον Ελβετό μαθηματικό Johann Heinrich Rahn (1622-1676), ο οποίος στο βιβλίο του Teutsche Algebra, χρησιμοποιεί ως σύμβολο στίξης στους μαθηματικούς υπολογισμούς του τις τρεις στιγμές σε τριγωνικό σχήμα μη την κορυφή επάνω για υποδηλώσει το «συνεπώς» ή «άρα», αλλά και ανεστραμμένο για να υποδηλώσει το «επειδή».

Στον σύγχρονο φιλοσοφικό Τεκτ.·. η χρήση του συμβόλου έχει σαν παλαιότερη καταγραφή (σύμφωνα με τον Ragon) κείμενο της 12ης Αυγούστου 1774, της Μεγάλης Αν.·. της Γαλλίας το οποίο απευθύνει στις

υπό αυτή Σττ.·.. Η χρήση του συμβόλου αυτού ως σύμβολο συντομογραφίας ή αντί της τελείας στην γραπτή επικοινωνία των Τεκτ.·. έγινε αρκετά δημοφιλής και υιοθετήθηκε με ζέση για τουλάχιστον 200 έτη έχοντας προσδώσει στους Τεκτ.·. το παρατσούκλι «Αδελφοί των τριών στιγμών», αν και έχει περιοριστεί αρκετά στην σύγχρονη εποχή.

Παρ' ότι η πρώτη του χρήση ήταν σημείο συντομογραφίας στον Τεκτ.·. τρόπο γραφής, επενδύθηκε από τους Τεκτ.·. σε όλα τα μήκη και τα πλάτη διάδοσης του Τεκτ.·. με βαθύτερες έννοιες και την ιδιαίτερη σημασία του «σημείου Τεκτ.·. τιμής», όταν συμπλήρωνε το τέλος μιας υπογραφής αμέσως μετά το ονοματεπώνυμο. Η τοποθέτηση των τριών στιγμών σε όρθιο τρίγωνο στο τέλος μιας υπογραφής υποδήλωνε ότι ο υπογράφων ήταν Τεκτ.·. Διδ.·. ο οποίος είχε εισέλθει, διέλθει και ανέλθει στους βαθμούς του Συμβ.·. Τεκτ.·. κανονικώς .

Αν λάβουμε υπ' όψιν ότι η υπογραφή λειτουργεί ως επικύρωση για το κείμενο που προϋπάρχει, ως εκ τούτου υποδηλώνει συμπερασματικά ότι ο υπογράφων –ένα ζωντανό και υπαρκτό ον- έλαβε συνειδητή απόφαση να προσδώσει αξία στο έγγραφο, το οποίο παύει να είναι ένα απλό χαρτί με λέξεις. Από εδώ, το σημείο της υπογραφής, ξεκινά η θεμελίωση στην πράξη της όποιας δήλωσης προαναφέρεται ...μια αρχή λοιπόν!

Στην πορεία της εξέλιξης του Θεσμού, οι Τεκτ.·., ως γνήσια τέκνα των εποχών που τους περιέβαλαν και εξέθρεψαν, περιέβαλαν αυτό το σημείο συντομογραφίας με μια ποικιλία από έννοιες που εξέφραζαν τον πολιτισμό της εκάστοτε εποχής:

- αντλώντας την καταγωγή τους στον οικοδομικό Τεκτ.·.του Μεσαίωνα, όπου κυρίαρχο πολιτισμικό στοιχείο ήταν η Χριστιανική Πίστη, το τρίγωνο των τριών στιγμών έχει συσχετιστεί με την «Αγία Τριάδα», τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα
- η Ελευθερία της Σκέψης και η αρχή της θεμελίωσης των Επιστημών κατά τον Διαφωτισμό θα προσδώσουν μια πιο διευρυμένη Φιλοσοφική θεώρηση του σύμβολου αυτού. Αυτής της σύνθεσης που η ισορροπία ενώνει και εξομαλύνει την σύγκρουση των αντίθετων μεταξύ τους άκρων του δυισμού.

Η Τεκτ.·. Ιστορία δεν έχει ως τώρα κληροδοτήσει επίσημη ερμηνεία ή εξήγηση για το σύμβολο αυτό όσον αφορά τις έννοιες που περικλείει ο συμβολισμός του. Πολλές φορές έχει συσχετιστεί είτε με τις 3 Στηλλ.·. του Τεκτ.·. Ναού, είτε με τα 3 Μεγάλα Φωτπ.·. της Στ.·., ακόμα και με αρχαίες λατρευτικές παραδόσεις. Ας μην ξεχνάμε πως ο Τεκτ.·. ως κληρονόμος των παραδόσεων που ο ανθρώπινος πολιτισμός εξύφανε στο διάβα του στο χρόνο, και αυτός θεωρεί ως ιδιαίτερο σύμβολο το Τρίγωνο αλλά και τον αριθμό 3.

Σε όλα τα παραδείγματα που αναφέρθηκαν κοινό σημείο αναφοράς, όσο διαφορετικά κι αν αυτά είναι μεταξύ τους, είναι ότι σε κάθε εποχή και χρονική στιγμή, ο κάθε αναγνώστης Τεκτ.·. κειμένου, έκανε το ίδιο μπροστά στη θέα του τρίστιγμου : αυτόματα ενεργοποιούσε στο μυαλό του –συνειρμικά ίσως- μια διεργασία προτάσεων οι οποίες εμπεριείχαν μια υπόθεση ή και προϋπόθεση η οποία κατέληγε σε ένα λογικό συμπέρασμα.

Π.χ. :

ο Χ υπογράφει θέτοντας ένα τρίστιγμο στο τέλος της υπογραφής του . Οι Τεκτ.·. υπογράφουν με τρίστιγμο. Ο Χ συνεπώς είναι Τεκτ.·..

Οι Τεκτ.·. είναι άνθρωποι που μελετούν την ηθική και την εφαρμόζουν στην καθημερινότητά τους . Ο Χ που είναι Τεκτ.·. υπογράφει αυτό το έγγραφο . Συνεπώς το κείμενο που εμπεριέχεται έχει ιδιαίτερη σημασία και βαρύτητα αναφορικά με την αξιοπιστία του.

Σίγουρα το ανωτέρω παράδειγμα αποτελεί ένα απλουστευμένο, αν όχι απλοϊκό δείγμα, μιας ασυναίσθητης εγκεφαλικής διεργασίας που κάνουμε ή μπορούμε να κάνουμε μπροστά στη θέα του συγκεκριμένου συμβόλου αν όχι και μπροστά σε οποιοδήποτε σύμβολο. Η διεργασία αυτή είναι η λογική συνέπεια.

Ως λογική συνέπεια ορίζεται η σχέση που ισχύει μεταξύ ενός συνόλου προτάσεων ή ερωτημάτων και μίας πρότασης, ώστε η τελευταία να προκύπτει από το πρώτο.

Το τρίστιγμο στην χρήση του στα Μαθηματικά, χρησιμοποιείται μπροστά από μια λογική συνέπεια, την κατάληξη που έχει ως επακόλουθο ένας συλλογισμός.

Όμως πως πρέπει να είναι ο σωστός συλλογισμός; μια αντανακλαστική ενεργοποίηση τυποποιημένων ερωτημάτων και αξιωμάτων τα οποία έχουν εντυπωθεί στο νου από την επανάληψη και τη δύναμη της συνήθειας;

Σε μια τέτοια περίπτωση δεν απέχουμε πολύ από την κατάσταση της αμάθειας ή έστω της ημιμάθειας, κατά την οποία ένα επίσημο σύστημα αξιών και διδασκαλιών δημιουργεί ισχυρές πεποιθήσεις, δόγματα, τα οποία γίνονται αποδεκτά χωρίς προηγούμενη εξέταση ή έστω και εκ των υστέρων ανάλυση και αξιολόγηση.

Προσερχόμενοι να εισαχθούμε στην Τεκτ.·. Αδελφότητα, ως άνθρωποι που κατανικούνται από τα πάθη και κατατυρανούνται από την Αμάθεια και τις προλήψεις , γινόμαστε κοινωνοί ενός μυστικού: μιας νέας θεώρησης και προσέγγισης του κόσμου που μας περιβάλλει και των εκδηλώσεών του.

Δια μέσου του Τυπ.·. καλούμαστε σταδιακά να υιοθετήσουμε την Επιστημονική μέθοδο, την μέθοδο του να ίσταμαι επί, να κατανοώ εαυτόν και τον κόσμο του οποίου αποτελώ μέλος αναπόσπαστο.

Η Επιστημονική μέθοδος είναι η διαδικασία που εφαρμόζεται στην έρευνα των φαινομένων, ώστε να καταλήξουμε σε αξιόπιστη γνώση σχετικά με τους νόμους που τα διέπουν. Επιστητό, δε, αποκαλείται αυτό που μπορεί να προσεγγίσει ο άνθρωπος μέσω της γνώσης, καθώς επίσης και η διερεύνηση καθορισμένων πεδίων του επιστητού. Η διερεύνηση-προσέγγιση γίνεται με συγκεκριμένες και σαφώς καθορισμένες διαδικασίες, οι οποίες συναποτελούν την επιστημονική μέθοδο.

«Δυνάμεθα όμως να ίδωμεν τας ακτίνας αυτού, μελετώντες την Φύσιν, παρατηρούντες τα φαινόμενα, κατερχόμενοι εις το βάθος της συνειδήσεως και ιδίως εναρμονίζοντες τους εαυτούς μας προς τον Παγκόσμιον Ρυθμόν.»

Το Τεκτ.·. Τυπικό, ως ακολουθία σταδίων στην αναζήτηση της Αλήθειας είναι αναλογία της Επιστημονικής Μεθόδου. Η Επιστημονική Μέθοδος συνίσταται σε:

-παρατήρηση και συλλογή δεδομένων

-υπόθεση / ερώτημα

-πειραματισμό

-ανάλυση των δεδομένων

-συμπέρασμα

-τροποποίηση ή απόδειξη της αρχικής τοποθέτησης/γνώμης

Κατ’ αναλογία, λοιπόν, το Τεκτ.·.Τυπικό, με την τέλεσή του και τη συμμετοχή σε αυτό, συνεπάγεται μια μεθοδολογική προσέγγιση που αποσκοπεί να κατανοήσουμε τα όσα παρατηρούμε και να γεννήσουμε υποθέσεις και ερωτήματα ώστε με την εργασία πάνω σε αυτά να καταλήξουμε σε αξιόπιστα και θεμελιωμένα συμπεράσματα, μετατρέποντας την απλή διαισθητική πίστη σε γνώμη που προέρχεται ως συμπέρασμα λογικής διεργασίας.

Αν και το Τυπικό διαφέρει από την Επιστημονική Μέθοδο στο ότι είναι μια αποκλειστικά προσωπική και εν πρώτοις διαισθητική εμπειρία, που της λείπει η αντικειμενικότητα και ο ορθολογισμός που εμπεριέχει η Επιστημονική Μέθοδος, παρ’ όλα αυτά η συλλογικότητα και συντροφικότητα που το διέπει αντισταθμίζουν την έλλειψη αυτή, καθώς στη ροή του μοιραζόμαστε και συγκρίνουμε τις εμπειρίες μας με ίση αξία, στα πλαίσια μιας συλλογικής συνειδητότητας και στο βαθμό που μπορούμε να την επιτύχουμε.

Σε όλη την διάρκεια της πορείας του Τεκτ.·. στον Σκωτικό Τεκτ.·. η Επιστήμη θα είναι σταθερό σημείο αναφοράς και προσανατολισμού ανάμεσα στις παραδόσεις που χρησιμοποιούνται στην Τεκτ.·. μυθοπλασία που οριοθετεί το δρόμο στην προσέγγιση της Αλήθειας και των εκδηλώσεων της.

Η λογική συνέπεια των συλλογισμών που θα διενεργήσουμε σε κάθε περίσταση ας είναι προϊόν συνειδητής διεργασίας και ανάλυσης με επίγνωση του συνόλου της οντότητάς μας αλλά και της σχέσης της με τους συνανθρώπους και τον κόσμο που μας περιβάλλει και είμαστε άρρηκτο μέρος του.

Αντιλαμβανόμενοι και κατανοώντας αυτό που επιθυμούμε να αντιληφθούμε και να κατανοήσουμε, ας μας υπενθυμίζει το τρίστιγμο κάθε φορά που μας

υποβάλλει μια έννοια, τις 3 αρχές που διέπουν την πορεία μας στο Συμβολικό Τεκτ.·.:

Sapere Aude

ας ακούμε σιγώντας τα πάθη και τις δογματικές μας αντιλήψεις

Veritas Liberabit

ας ελευθερωθούμε αναζητώντας την αλήθεια με τις ερωτήσεις που αποδεσμεύουν το πνεύμα μας από την ημιμάθεια και τα στερεότυπα

Non Serviam

ας είναι τα συμπεράσματα μας συνοδοιπόροι της ευθύτητας και της εντιμότητας και όχι υπηρέτες της αμάθειας της προκατάληψης και της δεισιδαιμονίας .

WE PERCEIVE WHAT WE WANT TO PERCEIVE
SAPERE AUDE , VERITAS LIBERABIT , NON SERVIAM